

ДОБРИНИ

Илиянка си играеше с малката кукличка, която и подариха за именния ден. Облече я в нова рокличка. Подреди край нея играчките си и накрая сметна, че е вече късно и трябва да я приспи. Люлееше я, когато дочу, че домашните и говорят за нещо много важно. Майка и разказваше колко е хубаво човек да прави добрини на нуждаещите се. Така Христос научи хората да се обичат. Това много и хареса, тя се въудушеви и каза:

- Мамо, и аз искам да правя добрини.
- Малка си още - чу отговора, но не се съгласи с него.
- Не съм много малка. Вече съм в предучилищна възраст. Аз мога.
- Какво можеш?- учуди се майка и.
- Ще видиш. Аз вече съм го намислила. Илиянка удържа на думата си. Още на другия ден започна да прави добрини. Подаваше на баба си бастуна, за да я улесни. А баба и толкова се зарадва, помилва я и каза:
- Мило дете, как се сети да ми помогнеш?
- Решила съм да помагам на нуждаещите се. Християнчето трябва да прави добрини.

Изненадите се заредиха. Като видя, че цветятата във вазата са увехнали, тя бързо смени водата и добави нови, свежи. Така улесни майка си, която беше много заета. Важното е, че сама се досети за това.

И на татко си помагаше. Поднасяше му чаша за вода. Сестричката си бързаше първа да поздрави. Стана много мила и учтива.

- Как се досещаш Илиянче? - запитва я веднъж майка и.
- Като направя добро, нещо в сърцето ми запява. Става ми много радостно. Това усетих, когато в автобуса отсъпих място на един старец. Той много се зарадва и ми каза, че съм най-доброто дете.

Илиянка разказа още как помогнала на една стара жена, която едва носела чантата си с покупки. Занесла я чак до дома и. Тя останала много благодарна и и подарила една ябълка. Толкова сладка ябълка, никога не била яла... Разказа още много случаи и накрая добави: Толкова е приятно да се правят добрини!

Автор: Монахиня Валентина Друмева

Источник: Православно букварче